

Basmul

Basmul a aparut din cele mai vechi timpuri, atat ca o necesitate a impunerii unei idei si norme morale in comunitatile umane care isi duceau existenta si se conduceau in baza unor legi nescriese, cat si ca o modalitate de evedare din cotidian intr-un tinut mirific intr-o lume minunata, unde totul este posibil si unde abaterile de la normalitate sunt aspru sanctionate, el devenind astfel "o oglindire a vietii fabuloasa" [George Calinescu]

Naratiunea Praslea - cel Voinic si merele de aur a fost culeasa de Petre Ispirescu de la tatal sau si inclusa in volumul Legendele si basmele romanilor, din anul 1882, cu o prefata de Vasile Alecsandri, dupa ce fusese publicata in Taranul roman, numerele 13 si 14 din 1862.

Incepand cu formula traditionala "A fost odata ca niciodata ", autorul anonim ne introduce in imparatia unui "imparat mare si puternic" care " avea pe langa palatele sale o gradina frumoasa, bogata de flori si mestesugita nevoie mare", in care se afla si un mar care facea mere de aur, dar " nu putuse sa manance din pom mere coapte ", deoarece erau furate inainte de a se coace. La dorinta imparatului multi voinici au incercat zadarnic sa-l prinda pe hotul merelor, dar, dupa incercarile nereusite ale celor doi fii mai mari, fiul cel mic primeste si el invoirea tatalui sa-si incerce norocul.

Praslea reuseste sa-si alunge somnul, sa-l raneasca pe hot si duce tatalui sau merele atat de mult dorite. Impreuna cu fratii sai pleaca in cautarea hotului , dar el este singurul care ajunge pe taramul celalalt, stapanit de trei frati zmei care furasera trei fete de imparat cu care doreau sa se insoare. Mezinul invinge mai intai doi dintre zmei si apoi, cu ajutorul miraculos al uni corb si al fetei celei mici, il rapune si pe al treilea. Dupa ce transforma fiecare palat in cate un mar voinicul si fetele pornesc spre taramul de unde venise Praslea. Fratii sai le scot pe cele trei fete, dar, invidiosi pe fratele mai mic, dau drumul franghiei de care credeau ca acesta se legase.

Praslea este ajutat de o zgripturoaica ai carei pui ii salvase, si, ajungand in lumea lui, unde afla de situatia dificila a alesei inimii sale, se anjeaza ucenic la un argintar. El este singurul care pote indeplini dorintele fetei, astfel incat aceasta isi da seama ca logodnicul ei traieste si cere ca mesterul, detinatorul marului de aur, sa fie adus la palat.

Este reconoscut de imparat, cei doi frati primesc pedeapsa divina, iar Praslea se casatoreste cu fata cea mica, mostenind scunul imparatiei dupa moartea tatalui sau. Astfel actiunea se termina cu triumful adevarului in spiritul cinstei si al dreptatii, autorul anonim implicandu-se afectiv in acest deznodamant prin intermediul formulei de incheiere.

Dupa cum se observa din continutul basmului, intamplarile reale se impletesc cu cele fantastice si sunt savarsite de personaje cu puteri iesite din comun, prezentate intro accentuata antiteza, reprezentand fortele binelui si al raului. Acestea sunt de fapt, unele din trasaturile caracteristice ale basmului, care-l individualizeaza in cadrul creatiei populare si la care se adauga structura specifica

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

si oralitatea stilului.

Frumusetea lui consta inasa si in valoarea sa estetica, dar si morala, deoarece, intru forma aleasa, pune in evidenta dorinta de dreptate, de adevar si de cinste, comunicand atmosfera de optimism.